

AVANDUSE VALLA KAJA

AUGUST 2000

NR.8 (56)

OH KOOLIAEG, OH KOOLIAEG JÄLLE SINA TUUED...

Ka Simuna Põhikoolis algab õppetöö 1.septembril!

Et milleks selline trafaretne lause?

Sellepärast, et kätte jõudva õppeaasta algus on koolitöötajatele ja õpetajatele pingelisem kui tavaliselt. Tänu omavalitsusepoolsele pingutusele osutus võimalikuks teostada koolimaja keskmises osas põhjalikke remonditöid – täielikult on uuendatud elektrisüsteem ja valgustus, viimistletud saavad kõik klassiruumid. Tööde lõpetamise tähtaeg ehitusfirmal on 28.august ning seetõttu klassiruumide sisustamiseks ning koridoride rästamiseks jääv aeg küllaltki lühike. Kas poisid just esimesel septembril paremate kohtade pärast rüüselda saavad, ei julge kindlalt lubada, kuid valmistuda tasub.

Rõõm on tõdeda, et õpilaste arv on suurenenud 154ni. Esimesse klassi astub 15 õpilast. Õpetajate peret täiendab hr. Tauno Ojasaar, kelle õlule jääb arvutiõpetus ja -hooldamine. Õpilaste jaoks tähendab viimane fakt informaatikatundide arvu suurenemist. Kooli üks mureprobleeme – 5.-9.klassi poeglaste tööõpetus – saab ka sel õppeaastal lahendatud koostöös Rakke Gümnaasiumiga. Nende õpilaste jaoks, kes õppimises abi vajavad, on rakendatud tööle parandusõppe tunnid. Samuti alustab tööd pikapäevarühm, mis võimaldab õpilastel enne busside minekut kasulikult aega sisustada. Tundide algus on ikka 8.30. Samal ajal algab ka aktus 1.septembril rahvamaajas.

Kõigile koostööd ja meeldivat kooliaastat soovides

Anton Leichter

1.SEPTEMBRI LÄHEB ANNIKA KOOLI. KOOL ON SEE KOHT, MIS ÕPITAKSE IGASUGUSEID ASJU – JOONISTATAKSE, KIRVITAKSE, MÕISTATATAKSE, LOETAKSE. KOOLI MINEKUT ON ANNIKA JUBA KAUA OODANUD – IKKA SELLEKS, ET ÕPPIDA JA TARGAKS SAADA. ERITI MEELDIB ANNIKALE JOONISTADA JA LUGEDA. OMA KLASS JA ÕPETAJA ON JUBA AMMU TUTTAVAD – POOL AASTAT ON 0.KLASSIS KÄIDUD. JA SÕBRANNA EGLE ON TAL JUBA KA. KODUS OLEVAT NATUKE IGAV, KOOLIS SAAB TEISTEGA JUTTU RÄÄKIDA. HOMMIKUTI EI SAA SIIS ENAM KÜLL KAUA MAGADA, VAID PEAB KOHE ÜLES TÕUSMA. AGA SELLE EEST ON HUVITAV. ALGUL SAADAB ANNIKAT KOOLITEEL EMA, HILJEM LUBAB TA KOOS VENNA JA TEMA SÕPRADEGA KOOLI MINNA. KOOLIMAJA ON JUBA PÄRIS TUTTAV – NII EELKOOLIST KUI SELLESTKI, ET ANNIKA ON EMAGA TUNDIDES KAASAS OLNUD. NII TEAB TA TÄPSELT, MIDA TEHAKE ESIMESES, MIDA TEISES VÕI KOLMANDAS KLASSIS. TEGELIKULT VÕIB ANNIKAL ALGUL NATUKE IGAVGI OLLA – TEMA LOEB ISEGI KIRJATÄHTI. AGA TEISES KLASSIS PEAB JUBA HOOLEGA ÕPPIMA – KOLMESID, KAHTESID VÕI ÜHTESID EI TAHA TA SAADA. ANNIKA ON KOOLIMINEKUKS VALMIS – VAJALIKUD ASJAD ON JUBA OSTETUD. KÄELUU PARANES KA ÕIGEKS AJAKS ÄRA – ENAM POLE MURET, ET PEOKLEITI SELGA EI SAA. JA ANNIKA USUB, ET TAL ON KOOLIMINEKUGA VEDANUD – RAAMATUAASTA PUHUL KINGITAKSE IGALE 1.KLASSI LAPSELE H.KÄO RAAMAT “KUSAGIL MUJAL”.

Annika Liivaku ja tema emaga ajas juttu Kai Tamm.

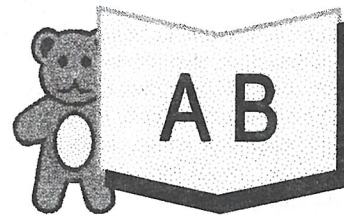
SIMUNA PÕHIKOOLI AKTUS

1. SEPTEMBRI
KELL 8.30
RAHVAMAJAS

KÄRU ALGKOOLI AKTUS

1. SEPTEMBRI
KELL 10.00

SIMUNA
MUUSIKAKOOL
ALUSTAB
4. SEPTEMBRI
KELL 15.00

LASTEAED OOTAB LAPSI
4. SEPTEMBRI

KOOLITEED ALUSTAVAD 1.KLASSIS:

Käru Algkoolis

SIIM NIINELAI

Simuna Põhikoolis

REIN AHLBERG

ENEKEN HIIRE

ANNE-LY KOPPEL

HENDRIK KULL

MARTIN KUUSEMÄE

KERLI LATTIK

ANNIKA LIIVAK

RAIMO LILLEORG

EGLE PENT

ALLAR PLOOM

LY PLOOM

MARILII POHLAK

RONALD PROOSA

TAAVI SIIM

KRISTI VORONTSOV

KOOLIRÖÖMU
PALJUDEKS
AASTATEKSI!

VOLIKOGUS

24.07.2000

1. Sõlmida Avanduse valla ja Ühisliisingu AS vahel Arvete tasumise kokkulepe, mille alusel Ühisliisingu AS tasub Simuna Põhikooli, Simuna Rahvamaja ja Avanduse mõisahoonde ehitusremonttööde arved lepingu limiidi piires kuni 2000.a. lõpuni. Lepingut	alla kirjutama volitada vallavanem Jüri Aavik.
2. Kinnitada 2000.a. lisacelarve kogumahus 1,5 milj. krooni Simuna Põhikooli, Simuna Rahvamaja ja Avanduse mõisahoonde renoveerimistööde finantseerimiseks.
3. Lubada puhkusele vallavanem Jüri Aavik alates 24.07.-14.08.2000.a. | 4. Kinnitada Avanduse valla vaba põllumajandusmaa erastajate osaline nimekiri ja esitada Lääne-Viru maavanemale
5. Lubada Eesti Energia AS omandis olevate ehitiste juurde moodustada 30 m ² väiksema suurusega katastriüksused. |
|--|--|--|

VALLAVALITSUSES

24.07.2000

1. Sõlmida ehituse tööettevõtuleping AS-ga Lackvere Ehitus, et 491 999 krooni eest teha remont Simuna Põhikoolis.	2. Sõlmida tööettevõtuleping OÜ-ga IDEsign, kes teeb 10 000 krooni eest Simuna Rahvamaja hoone sisekujundusprojekti.

Lp. lapsevanemad!

Hiljemalt 5.septembriks k.a. palume esitada koolidele avaldused, kes soovivad oma lapsele/lastele esimesel poolaastal tasuta koolilõunat.

Toetuse taotlemise avaldusel peab olema märgitud:

- 1.andmed elukoha ja pereliikmete kohta
- 2.lapse andmed, kellele toetust taodeldakse
- 3.kõigi pereliikmete kolme kuu netosissetulekute kohta andmed (töend töökohest, lastetoetused, alimendid, töötü raha jne.). Sissetulekute hulka arvatakse ka toimetulekutoetus.

Pere sissetuleku piiriks, mis on aluseks toetuse määramisel, on 500 krooni iga pereliikme kohta.

Avanduse Vallavalitsus korraldab 13. septembril 2000.a. kirjaliku enampakkumise Avanduse mõisas kahe ruumi (kokku 34,2 m²) rendileandmiseks rendise alghinnaga 3 kr/m².

Enampakkumise osavõtumaks 10 krooni ja tagatisraha 10 krooni tasuda Avanduse Vallavalitsuse kassasse sularahas või arveldusarvele Hansapangas nr. 1120083456 märksõnaga "rent". Kirjalikud pakkumised esitada 13. septembriks 2000.a. Avanduse Vallavalitsusele aadressil Simuna, Lai 3. Täiendav informatsioon telefonil 37343 (Mart Pruul).

HALDUSTERRITORIAALSE KORRALDUSE MUUTMISEST

Maavanem on oma kirjas palunud Avanduse Vallavolikogul teha ettepanekuid haldusterritoriaalse korralduse muutmiseks ja lisanud ka omapoolsed kolm ettepanekut, millest ühte nimetab ta teoreetiliseks (maakonnast üks omavalitsus keskusega Rakvere linnas). Teised kaks puudutavad Avanduse, Rakke ja Väike-Maarja valdade liitmist.

Maavanema selline käitumine on rohkem kui imelik, kuna ta tundub olevat lühikese mälu. Avanduse vald on oma seisukoha haldusterritoriaalse korralduse muutmise kohta nii, et Avanduse vald liidetakse Väike-Maarja vallaga, juba avaldanud. See juhtus 1999. aastal ja oli vastuseks Väike-Maarja valla poolt Avanduse vallale tehtud liitumisetpanekule. Maavanem arvab vist, et Avanduse vallas on tegemist inimestega, kes oma soove nii olulises küsimuses nii kiiresti muuta võivad. Õnneks ei ole see nii ja Avanduse valla eitav vastus Väike-Maarja valla poolt esitatud liitumisetpanekule oli vähemalt nii põhjalikult läbi mõeldud, et lähema kolme aasta jooksul siinkandis kellegagi ühinemise soovi ei ole ette näha. Kolme aasta pärast, kui infotehnoloogia arengust tulenevad muudatused riigihalduses võivad endaga kaasa tuua eelkõige riigiametnike arvu vähemalt 50 % võrra koondamise, võib olukord muutuda sedavõrd, et tekib vajadus riigi täiendavaks detsentraliseerimiseks, kuna praegune riigieelarvesse minev tulumaksu osa väheneb kindlasti veelgi ning kohalikul omavalitsusel saab olema suurem osa avalike teenuste osutamisel. Julgen ennustada, et valdade ülesandeks saab olema eelkõige ametnike näol, kes oskavad arvutit kasutada, olla vajadusel vahelülis inimese ja riigi vahel, kuna riigi korraldavad funktsioonid saavad olema suures osas elektroonilised nii nagu see on juba praegu panganduses, kus inimene saab ilma telleri abita ise oma toiminguid läbi viia.

Oluliselt peaks mõjutama kogu haldusreformi ka digitaallalkirja seaduse jõustumisega kaasnev, sest siis asendub kogu praegune paberkirjavahetus elektroonilise kirjavahetusega.

Maavanema sellisele ettepanekule on volikogul väga raske reageerida ka seetõttu, et teatavasti tegutseb vald seaduse alusel, kuid pole olemas seadust, mis maavanema sellist käitumist ette näeks. Delikaatsemaks teeb olukorra veel see, et maavanem on see riigiametnik, kes teostab järelevalvet valla üksikaktide üle. Kuna maavanem on vallale andnud ülesande, mida seadust rikkumata täita ei ole võimalik, tekib iseenesest kahtlus, kas maavanem ja tema

aparaat on võimelised valla üksikaktide üle järelevalvet teostama. Maavanem on antud juhul lähtunud Vabariigi Valitsuse protokollilisest otsusest, mis ei oma aga õiguslikke tagajärgi kellelegi teisele, kui vaid Vabariigi Valitsuse liikmetele endile. Vabariigi Valitsuse õigusaktideks on määrused ja korraldused. Maavanem lähtudes Vabariigi Valitsuse seaduse mõttest peaks käituma üksnes seaduse ja selle alusel vastu võetud Vabariigi Valitsuse õigusaktide alusel.

Haldusreformi eesmärk peaks olema muuta riigi haldus efektiivsemaks. Tõsi, valdade liitmine võib olla selle üks viise, kuid senised liitmised on tõestanud, et valdade liitmine ei ole mitte vähendanud halduskulusid, vaid hoopis suurendanud. Liitmise asemel peaks hoopiski püüdma seniseid võimalusi efektiivsemalt ära kasutada ja mis võib olla kõige tähtsam – tõstma ametnike kompetentsi, seepärast jäävad paljud asjad toppama selle taha, et ametnikud ei ole oma ülesannete kõrgusel. Kompetentsi tõstmine on eelkõige võimalik siis, kui ametnikke hakatakse valida ainult nende oskuste järgi, jättes kõrvalle igasugused isiklikud suhted. Probleem võib kindlasti olla ja ongi see, et valdadesse ei tule head spetsialistid, sest praegu veel on igal pool mujal teenimisvõimalused oluliselt paremad. See olukord peaks aga lähiaastatel soodsamaks muutuma, kuna vajaliku erialaga koolilõpetajate arv üha suureneb ja paremad kohad on juba hõivatud, mille tulemusena ei jäägi noorel spetsialistil muud üle, kui tulla maale tööle. Tegelikult võib taolist tendentsi juba praegu tunnetada, kuna konkurents erinevatele kohtadele suureneb üha. Vallad peaksid aga neid võimalusi rohkem ära kasutama ja olemasolevate ametnike igale eksimusele reageerima, kasutades teenistussuhte lõpetamise võimalust ja kuulutades välja konkursse vabanenud kohtadele. Noorte kaasamine parandaks haldussuutlikkust ka seetõttu, et praegused, suuresti nõukogude ajast pärit teadmistega töötajad ei ole suutnud ennast ümber häälestada uutele "lainepeikustele" ja "ümisevad ikka veel vanu melodiasid".

Kokkuvõtteks peab ütleva, et maavanem on juba korduvalt näidanud tahet muuta halduskorraldust ja seda valdade liitmise teel. Ei maavanem ega ka Vabariigi Valitsus pole aga kordagi põhjendanud, mis on siis praegu halvasti ja peaks seega valdade liitmisega paremaks muutuma.

Ahti Randmere

NORRAS TÖÖL...

Esmaspäeva õhtuks pärast 7-tunnist reisi jõudsimel lõpuks Vallesse. Tutvusime oma perekondadega, kes olid väga erinevad. Kadri perekond oli avatud ja elurõõmus. Helena oli taluperes, kus tehti rasket tööd ja oldi tõsisemad.

Pärast ühepäevast puhkust algas meil töönaädal, mis ei osutunudki kõige kergemaks. Neil päevil pidime ärkama juba varahommikul, kell 6, sest 7.30 ootas meid raske tööpäev. Kahjuks läksid luhta meie lootused töötada koos – Kadrist sai vallamaja koristaja ja Helena pügas vanadekodus põõsaid. (Seda olenemata ilmast).

Tänu Kadri lähedale pereemale õnnestus meil ka mõni tööpäev vahele jätta. Näiteks käisime kaks päeva mägedes jalgsimatkal. See oli seiklusterikkaim aeg Norras. Kõik need joad, järved, mäed, puud ja ringihulkuvad lambad – seda peab oma silmaga nägema, sest midagi nii ilusat on võimatu kirjeldada!

Esimese nädalavahetuse veetsime Kristiansandis (linn, mis meenutab Tartut). Seal toimus suur rokkfestival, kus käisime viie väga tore ja sõbraliku tüdrukuga. Ühikatus, kus ööbisime, oli imetilluke, kuid siiski mahtusime sinna seitsmekesi ära. Me veetsime seal lähedalt aega ja saime norra tüdrukutega headeks sõpradeks.

Teisel nädalavahetusel võtsime ette pika reisi Oslosse. Sõit sinna kestis 5 tundi – kõrgele märke ja jälle alla. Tunduvalt turvalisem oleks seda teed läbida jalgsi. Oslos veetsime lõbusalt aega shoppates, kinos käies, taimetoidurestoranis süües. Õhtul tuli meil aga vara ööbimispaika tagasi minna, kuna noorte kohtumispaikadesse alla 20-aastasi ei lubata.

Ja viimaks jõudiski kätte päev, mil alustasime koduteed. Lennukile astudes valdas meid enneolematu tunne – kurb oli lahkuda, aga igatsus kodu järele oli veelgi suurem.

Kadri Rand ja Helena Kull

... JA TANTSIMAS

Sinuna naisrahvatantsurühmal õnnestus osaleda meie avastusvalla Valle rahvamuusikafestivalil.

Meie tagasi oma argiaskeldustes, leiad end jälle ja jälle mõtetes sellelt reisilt. See oli nädal täis nalja, naeru ja lusti. TÕELINE PUHKUS!

Tahes tahtmata tõmbad paralleele nende ja meie vahel ning üllatuslikult leiad palju sarnast inimeste mõttelaadis ja käitumises. Või tuleneb see norrakate äärmisest lihtsusest ja siirusest, nii et seal tundsimel end väga hästi. Esimese ühise söögikorra eel püüdsid varem Norras käinud ennustada menüüd ja neil ei tulnudki pettuda, sest eriti tähtsatel pidupäevadel või kallite külaliste vastuvõtul pakutakse head paksu köögiviljasuppi lambalihaga ja sinna juurde suurte õhukeste lehtedena oiavalt kartuliileiba.

Omaette elamus oli esimese õhtu kontsert rahvamajas, kus esinesid varasemad festivali laureaadid, kuid eriline oli üritus seetõttu, et vaheajal kell 21-22 pakuti sedasama pidupäevasuppi, vahvleid, kohvi, karastusjooke. Saalitäis rahvast nautis seda ja meie koos nendega. Keskööks olime kooliinternaadis, igaüks oma personaalses toas, pehmel voodil. Talvel elavad seal gümnaasistid. Niisugust kahe suure õue ja puhkenurgaga internaati on vaja selleks, et siinses koolis õpivad ka kaugemalt pärit noored rahvamuusikat ja hõbesepatööd, mille poolest on Setesdali maakond tuntud üle terve Norra.

Teine Valles viibimise päev oli mägedepäev. Meil oli ees ligi 100 km mägiteid Lysebotni fjordini, et loputada käsi Atlandi ookeani soolases vees.

Kitsaid teid pidime sõbralikult jagama veisekarja ja suve mägedes veetvate lammastega. Erilist elevust tekitasid mootorratturid – vahvad mehed ja naised, nii noored kui juba eakadki mustas nahas ja millistel ratastel! Kitsad Norramaa teed on justkui nende jaoks loodud. Ja neid seal ka oli, oi kui palju!

Teeääri palistasid väga puhta veega peegelsiledad järvesilmad ja valged liustikulaigud. Ühel neist me ka käisime: “juulikuus on maas... ja paljajalu lumesõda pidada täiesti reaalne.

Kui olime läbinud selle piirkonna kõrgema punkti – 1050 m üle merepinna – hakkasid orud sügavamaks ja maastik veelgi maalilisemaks muutuma ning peagi leidsime end Lysebotni fjordi kohal 800 m kõrgusel rippuvast toitlustuskohast “Kotkapesa”. Sealt avaneb fantastiline vaade alla fjordi, milleni viib serpentiin. Tõeline katsumus lausmaa bussijuhile! Ants on

meisterklassi juht, tema meid alt ei vea ning varsti olemegi fjordi kaldal, varbad soolases vees. Tagasisõit kulges pärast seda vapustavat Atlandi ookeani ääres käimist üsna rahulikult. Oli tunne, et nüüd oleme me kõike näinud! Olime päevaga väga rahul ja õnnelikud, et hirm mägede ees – kellel see oli – on ületatud.

Õhtul olime palutud tantsuõhtule, kus mängiti rahvamuusikat ja tantsiti rahvuslikke tantse. Oh, üllatus, üllatus! Esimeste helidega oli tantsupõrand rahvast tulvil, noored-vanad läbisegi, ema tantsis pojaga, isa tütrega, naised omavahel – ja ei mingit alkoholi. Küsimusele, millega noored tegelevad, vastas Ingvar, et suvel puhkavad mägedes ja alkohol ning narkootikumid ei ole neil probleemiks.

Pühapäev, 30. juuni oli meie jaoks kõige vastutusrikkam – võib öelda, et kogu meie sõidu eesmärk oligi ju Tveitetuneti tantsuplatsil esinimine. Selle nimel olime pool suve kodus harjutanud ja ka Norramaal kasutasime iga vaba hetke tantsusammude lihvimiseks. Veidi olime isegi närvis, sest eelmistel päevadel nähtud ansamblid olid väga professionaalsed.

Tantsuplatsil käisime kahel korral ning meie kava aitas ilmetada lõõtsamees Ants Habakuk naabervallast Laekverest. Norrakatele pakkus lõõts elavat huvi ning meile andis hingetõmbeaega.

Edukas kontsert läbi, mõned ühisfotod, lahkumiskallistused, suveniiride vahetus ja

UUTE KOHTUMISTENI, NORRAMAA!

Reet Maadla

NORRAST. LÜHIDALT JA EMOTSIONAALSelt.

Meeldejäävaimad muljed on siiski sõidust mägedesse. Vaade "Kotkapesast". Ja et valla buss on ikka "trollibussi" aunimetuse ära teeninud küll.

Muidugi armas vahetu norra publik kontserti nautimas.

Kas norrakad neist eestlastest juba tüdinenud pole? Vist mitte. Selle tunnistajaks olid öised aupaugud ööbimispaiga akende all.

Loomulikult võrratu päikesepaisteline ilm, mis meid kõigi sealviibitud päevade jooksul saatis.

Väga kurb oli vaadata paduvihmadest räsitud viljapõlde ja teid Rootsis.

Suure tänu peab ütleva meie "suurele juhile ja õpetajale" Aulile, tänu kellele, arvan, meie naisrühma tantsureis üldse teoks sai.

Mary

Mägesid olen ennegi näinud. Minu jaoks oli suurim elamus fjord ja sõit sinna.

Lea

Minu unistus täitus – nägin, milline on fjord ja saime päris selle juures ära käia. Muidugi mäed, mäed – kõikjal, kuhu vaatad. Ja isegi norra keel hakkas lõpuks meeldima.

Mirjam

Ilus reis oli. Need seitse päeva olid tõeline puhkus. Aitäh korraldajatele, muidu poleks me ju kuskile saanud. Minu arvamus on, et jumal on mõne maa peale vihane olnud – ühte kohta on liiga palju mägesid antud. Ja meie siin oleme õnnelikud Emumäe üle!

Marje

Seda, mis me nägime, ei saagi sõnadesse panna. Tundsime ennast nagu Alice Imedemaal.

Liia

Norramaast olin kuulnud nii Kalle kui Kadri suu läbi. Aga see pole ikka see. Olen igatsele öelnud – fantastiline, aga seda peab oma silmaga nägema. Olen ara-tüüpi inimene, kolmandast redelipulgast kõrgemale ronida enam ei julge. Aga seal unustasin igasuguse hirmu. Kõik oli nii ilus, et seda pidi endasse ahmima. Fjordi sõites oli küll tunne, et hakka või nutma ja tagasi üles tulla ma ei julge, aga teised lohutasid – ja sain hakkama. Reisikaaslased istusid mulle hästi, fantastilised naised! Pidu meeldis. Tantsulkal püüdsime Auliga nende tantse järele tantsida, täitsa mõnus oli. Neil on sellised aeglased lood, mis ei väsita. Aga ausalt öeldes – elada seal küll ei tahaks – mina tahan avarust. Tagasisõit – 700 km ühe päevaga – oli täielik eneseületamine. Ja magada ka ei julgenud – kartuses midagi ilusat maha magada. Ühesõnaga – FANTASTILINE!

Ludmilla

Reis muinasjutumaale! Meie, kes me oleme harjunud kõndima põhiliselt siledal maal, oleme vaimustatud mägedest, sealt alla tormavatest vetest, mägijärvedest, võimalusest olla ise sama kõrgel kui pilved – see on midagi võimsat, uskumatut, erakordset. Need on muljed, mis kunagi ei unune ning mida silm näeb, on raske sõnadesse panna.

Vahva reisiseltskond – nii palju naisi koos ja ei mingi probleeme!

Imeilusad suveilmad, lahked võõrustajad, kes meid Valles vastu võtsid – no mida sa veel tahta oskad.

Piret

Suurim elamus – looduse ilu, rahvuslik omapära, võõrustajate külalislahkus.

Aga Avanduse tüdrukud olid üle kõige! Mis sellest, et neile meeldisid vaid sealsed "nahksed" mootorratturid...

Anton

Norra on vapustav maa ja sinna pole midagi parata. Mulle tundub, et ükskõik, kui palju sa seal ei käiks, iga kord võib selle maa ilu sind, iga kord avastad midagi uut. Põnevat võid leida igal sammul – meie proovisime Antoniga oma julgust ja osavust internaadi lähedal kaljudel turnides ning viimasel õhtul käisime Antoni ja Maiega läbi matkaraja, et Vallet kõrgelt kaeda. Vahva igatahes! Lysebotn oli jalustrabav. Ja juulikuine lumi on nüüd ka oma käe ja jalaga ära katsutud. Aga sellist tunnet küll ei ole, et nüüd olen piisavalt näinud. Ikka tahaks tagasi! Seda enam, et need päris trollid on ikka nägemata...

Norralaste avatus, südamlikkus ning külalislahkus hämmastab jätkuvalt. Kus on need külmad põhjamaalased? Igal kokkusaamisel kallistatakse sind nagu vana head sõpra. Ja eks me vist tegelikult olemegi juba head sõbrad?

Kai

Seltskond oli viimase peal!

Ants (bussijuht)

KÄRU LASTELAAGRIST

26.-28.juuli toimus Kärus järjekordne kristlik lastelaager. Tegemist on juba traditsiooniks kujunenud üritusega, mille kõik kirikulapsed oma suveplaanidesse juba mitme aasta jagu ette ära kirjutanud. Vähemalt siinkirjutajale, kes osales laagris esmakordselt, nii tundub.

Laagrilisi oli umbes 50 ringis ja nagu rebaste ristimisel näha võis, oli enamik neist "vanad tegijad". Muide, rebasena võin kindlalt väita, et kuigi meid armetu vähemus oli, ei suutnud põlislaagrilased oma tahet siiski lõpuni maksma panna. Olgu siis liivamunadest munamäe ehitamisel (mäe asemel tekkis hoopis võimas lohk) või kinnisilmi ja kleebitud suil libatakistusriba ületamisel, kus otsustati rebasrahva tahe lõplikult murda. Aga ei! Nagu Hiina võistkond Erna retkel rühkis meie võidukas rebaskond uhke lõpuni. Peab siiski mainima, et ega see rebaste ristimise talitus mingi hull protseduur olnudki. Kristlikus laagris järgitakse ristiusu põhimõtteid ka inimestega suhtlemisel. Aga kes siis veel nalja teeb kui mitte ise? Ja lõbus oli igatahes!

Järgnevatel päevadel külastati Kärü "kaluriküla", rännati Emumäele, et kindlaks teha, milline üks mägi siiski välja näeb, ujuti, lauldi, mängiti ja läbiti seiklusradagi.

Tänavuse laagri tegi eriliseks veel see, et lisaks lastele pakuti tegevust ka juba puberteediikka teed rajavale seltskonnale. Kui lapsed lisaks piiblitundidele osalesid rühmatöödes, kus rõhk oli käelisel tegevusel (meisterdamine, joonistamine, kokandus jms.), siis noorterühmades tegeldi lisaks ajakirjandusele veel mõtlemise ja arutlemisega erinevatel piibellikel teemadel. Lahendati ristsõna, valmis Jeesuse kohtuotsuse protokoll ja

lühinäidend, mis esitati viimasel õhtul. Too viimane valmis puhtalt noorte initsiatiivil. Lisaks parajale portsule huumorile (situatsioon toimus seenemetsas) sisaldas näidend ka sügavat elufilosoofiat: asjatu otsimine, lootusetus, ime, leidmine. Ja kõige selle taga inimese ja Jeesuse vaheline suhe. Etenduse lõppakordiks kujunes Ave Maria saatel läbi meeletult kitsana näiva taevavärava pugemine. Loo mõte on siililegi selge: ükskõik kui lootusetuna tundvas olukorras viibime, abi on alati olemas. Tuleb vaid avada süda ja uskuda.

Alles siis saame teada,
mis tõde, mis vale,
alles siis saabub rahu,
kui lõõnud see tund.

Järgmisel päeval enne ärasõitu vaadati veel näidendit, mis rääkis halastaja samaarlase loo moodsamas keeles.

Kõike nähtut ja kogetut siin kirjeldada ei jõua ega poleks vist mõtetki. Tõeliselt osa saab taolistest üritustest ainult ise kohal viibides.

Suvi saab läbi ja järgmised laagrid toimuvad loodetavasti taas aasta pärast. Kuid tegevust jätkub Simuna koguduse juures läbi talve. Lisaks täiskasvanute piiblitundidele jätkab tööd pühapäevakool ning esmakordselt alustame noortetundidega.

Kirik elab ja ootab koos endaga elama kõiki. Olgu vana või noor – igauks vajab midagi püsivat muutlikus maailmas. Tuleb kuulutada igavese elu rütmi ja saada enese süda lööma samas taktis.

Tauno Toompuu

SPORTLIK KAREPA

"Kus on mehed kõige kenamad?" küsib vana laulusalm. Ja väidab ise, et Karepal. Avanduse valla esindus käis asja kohapeal uurimas. Leidis liivase ranna ja jätab mändide kenaduse igauhe enda otsustada. Tore oli Karepal küll. Ah, et mis me seal käisime? 4.-5.augustil korraldas Lääne-Viru Ühisomavalitsus maakonna omavalitsustöötajate, volikoguliikmete ja nende perekondade spordivõistlused. Suvisel ajal on võistkondade kokkusaamine ilmselt raskendatud – kes puhkab, kes töötab. Sestap oli maakonna 18 omavalitsusest esindatud ainult 7. Võistkonnas pidi olema 2 naist ja 4 meest. Meie kaks vaprat naist olid Eve ja Viive, mehed vaheldusid vastavalt aladele. Kõige paremini läks meil kolmikhüppes, kus võistkonna 6 liikme kogusummas me võitsime. Teatejooksus, kiviärris, korvpalli vabavises ja eriti võrkpallis osutasime südi konkurentsi. Eraldi võistlused olid lastele. Esimese päeva õhtul oli kohtumine riigikogu liikmetega ja tants. Erilised pidutsejad me ei olnud, pikk emotsiooniderikas päev oli parajalt väsitav olnud.

Järgmisel hommikul mängiti mererannas jalgpalli. Hasart oli vägev, kommentaarid heasoovlikult naljakad ja kaasaelamine külmast tuulest hoolimata tuline. Jalgpallis olime jälle väga tublid – meile tuli esikoha jagamine. Simuna poisid ja mehed ei treeni ilmaasjata. Suurt osavust näitasid Koit ja Hans, Marek, Aarne, Ahti. Viive sibilis ennastsalgavalt ja Eve tublidus viis jalavigastuseni. Kui nüüd Evet alevi vahel liipamas näete, siis teadke, et ta valas "verd, higi ja pisaraid" Avanduse valla au kaitstes.

Arvan, et üritus oli hästi korraldatud ning need, kes leidsid aega ja tahtmist Karepale tulla, seda ei kahetsenud. Ja muide, korraldajatel oli Ilmataadiga kokkulepe – kui ümberringi vihma valas, siis Karepal ei tulnud tilkagi.

Sirje Aavik

SPORDIPÄEV KÄRUS

Imeilusal augustipäeval kogunes Kärüveskile 28 3-16-aastast last, et osaleda 16. Kärüveski mängudel.

Toredaks traditsiooniks on saanud uute osalejate "rüütliks" löömine. Traditsioonilised on ka võistlusalad – 60 m jooks, kõrgushüpe, hoota kaugushüpe, täpsusvise, suurematel kuulitõuge, väiksematel pallivise ning viimasena 730 m jooks. Kui sümboolne teatejooks ümber kalatiikide on taas spordiväljakule jõudnud, algavad võistlused. Kuigi kirja pannakse iga tulemus, ei tasu unustada, et peamine pole võit, vaid osavõtt.

Peale pingelist ja põnevat võistluspäeva on mõnus keha kinnitada ning veidi puhata. Lõputseremoonial saab iga osaleja medali ja diplomi, millel kirjas kõik saavutatud tulemused.

Kui kommunikatsioonid tühjaks söödud, on aeg asuda koduteele. Jääb ainult tänada tublisid tädisid-onusid, kes leiavad ikka mahti ja tahtmist sellist toredat üritust lastele korraldada. Tänu sõnad ka Hans Kruusamägil, kes üritust toetas.

Kohtumiseni aasta pärast!

Maiu Talja

ARST ANNAB TEADA

Suvi möödus kiiresti, varsti algab uus õppeaasta. Tahan meelde tuletada kõikidele 18aastaseks saanutele ja uude kooli õppima asunutele, et koolist on vaja septembrikuu jooksul esitada tõend Lääne-Viru Haigekassale, vastasel juhul teie tervisekindlustus katkeb.

Õnnitleme!

Viljakad ja rõõmsad päevad
elu sisukamaks teevad.
Aasta aasta järel kaob,
olgu pikad ajavaod!

81

Ella Kruusamägi
09.09.1919

80

Jenny Rokk
25.09.1920

75

Ivan Rehokainen
12.09.1925

65

Emmi Alber
25.09.1935

Töökas ja südamlilik oli su hing,
puhkama, puhkama kutsuti sind...

ENDEL REITEL
12.11.1928 – 25.07.2000
KATTA KALVET
23.07.1907 – 18.08.2000
HILMA KALLIVERE
08.03.1926 – 20.08.2000

PUHKUSED

- sotsiaalnõunik Silvi Sirelpuu 04.09.-12.09.
- maanõunik Piret Lükk 04.09.-12.09.
- sekretär-ajalehetoiimetaja Kai Tamm 04.09.-08.09.

AS BICO-LEKS

kindlustuse esindaja
pakub teile:

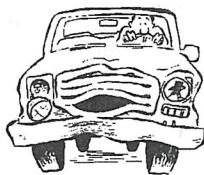
elukindlustust
varakindlustust
sõidukikindlustust
liikluskindlustust

ja muid vajalikke kindlustusi

NB! LIIKLUSKINDLUSTUSE poliisi pole vaja kaugemal
vormistamas käia, selle saab sealsamas kohe kätte!

Avanduse küla, Allika talu

I.Ä.I.I. tel. 37 330; mob. 05046009

Müüa 6-kuuseid saane kitsi ja norra tõugu sikk.
Info tel. 53 705 V.Läll, Määri küla

JUMALATEENISTUSED

03. septembril kell 13.00

10. septembril kell 12.00

17. septembril kell 13.00

24. septembril kell 12.00

Koguduse vaimulik Tauno Teder, tel. 61 956,
mob. 25210524 Kogudusemaja Allika 3, tel. 37 296

9.septembril

kell 16.00

Simuna koguduse
leerimajas

NOORTETUND

7.oktoobril kell 14.00 toimub Simuna
kirikus laste-jumalateenistus, mis
tähistab pühapäevakooli uue õppeaasta
algust. Oodatud on kõik 4-12-aastased
lapsed. Info tel. 61 956 Kaja Teder

SIMUNA-KÄRU-SALLA-KÄRU-SIMUNA SÕIDUPLAAN

Kehtib alates 1.september 2000.a. kuni 7.juuni 2001.a.

Peatused	E-R	L	R	L	E-N
Simuna kool	-	-	13.45	-	16.15
Simuna bussijaam	7.00	8.15	13.50	13.45	16.20
Karaski	7.14	8.30	14.05	14.00	16.35
Luusika	7.17	8.33	14.08	14.03	16.38
Käru kauplus	7.20	8.36	14.10	14.06	16.40
Käru töökoda	7.22	8.38	14.12	14.08	16.43
Rebasemägi	7.24	-	14.15	-	16.45
Salla	7.28	-	14.19	-	16.51
Salla kool	7.30	-	14.21	-	16.55
Salla	7.31	-	14.22	-	16.58
Rebasemägi	7.35	-	14.26	-	17.02
Käru töökoda	7.37	8.40	14.28	14.10	17.04
Käru kauplus	7.40	8.42	14.31	14.12	17.07
Luusika	7.43	8.45	14.34	14.15	17.10
Karaski	7.45	8.48	14.36	14.18	17.12
Simuna bussijaam	7.59	9.03	14.50	14.33	17.26
Simuna kool	8.01	-	-	-	-

AVANDUSE VALLA ÕPILASLIIN alates 01.septembrist

Kurtina	7.30
Võivere	7.35
Hirla	7.40
Simuna PK	7.50
Sirevere bussipeatus	8.00
Määri	8.15
Avanduse	8.20
Simuna PK	8.25

ÄRA JÄÄB HOMMIKUNE VÄIKE-MAARJA RING

ORGUSELT väljub buss kell 8.05 ja on kooli juures 8.15

8.septembril

kell 20.00

Käru rahvamajas

KÜLAS UNO LOOP

Pilet 25.- krooni

Võimalus osta soodsalt

CD-d ja videokassetti

